

Forpligtelse overfor de allierede Stormagter til at stille sine nationale Minoriteter, de tyske Minoriteter i Czekoslovakiet, under Folkenes Forbunds Beskyttelse, idet hans Betragtning var den, som han udtrykkelig gjorde gældende i den paagældende Kommission: Naar vi har gjort det, har vi faaet et Baand paa den tyske Agitation, for saa kan man stoppe Munden paa Tyskerne ved at henvise til, at de kan klage til Nationernes Forbund, hvis de har noget at indvende med Hensyn til den czechoslovakiske Lovgivning i Retning af, at den ikke varetager tyske Interesser, som den burde; giver det dem Medhold, maa den czechoslovakiske Lovgivning ændres, og giver det dem ikke Medhold, er Klagen ude af Verden med det samme.

Det var dog maaske en Sag, som ikke uden videre bør afvises for Danmarks Vedkommende, om man ikke overfor Tyskland burde ripostere paa denne Maade, at man sagde: Hvis I virkelig har god Villie fra jer Side, hvis I virkelig mener det oprigtigt, saa vis det ved, at I for jert Vedkommende stiller de danske Minoriteter under Folkeforbundets Beskyttelse, mod, at vi til Gengæld gør det samme med Hensyn til de tyske Minoriteter. Det bliver ikke derved nogen som helst gensidig Forpligtelse mellem Danmark og Tyskland, det hele bliver en Sag mellem Danmark og Folkenes Forbunds Raad og mellem Tyskerne og Forbundsraadet. Og nu kan man naturligvis sige, at alt dette er Humbug, men naar man som den højtærede Udenrigsminister er saa ivrig for, at Folkenes Forbund skal blive en levende Virkelighed, skal udvikle sig og komme til at betyde noget, synes jeg ikke, man har Lov til at afvise en saa stor Sag, som er blevet uvidet til hele Mellemeuropa, med, at det bare er Humbug. Jeg indrømmer, at det i Øjeblikket, som Forholdene er i Europa, ikke har saa megen reel Betydning, men det kan faa det; hvis vi bliver ved at leve i et Kaos, som vi nu gør, saa faar det selvfølgelig ikke Betydning, men kommer der ordnede Forhold, stabile og rolige Forhold i Europa, vil det kunne faa Betydning, endda meget stor Betydning. Man har ikke Lov til paa Forhaand at afvise det som en absurd Tanke; den er dog i hvert Fald mindre absurd, forekommer det mig, end den at give det tyske Mindretal i Nordslesvig en særlig begunstiget Stilling indenfor den danske Lovgivning, uden at man faar noget som helst til Gengæld for den danske Minoritet i Sydslesvig.

Og jeg skal blot minde om, at ogsaa her er det de Radikale, som er Foregangsmand. Selv „Fyns Venstreblad“ erkender,

at det er en Tanke, som er værd at tage op. I Fyns Venstreblad hedder det i en Artikel fra September Maaned: „Vi skal ikke allerede nu gaa ind paa Enkeltheder, men vi finder det rigtigt at fastslaa, at saafremt der bliver Tale om en almindelig international Beskyttelse for nationale Mindretal i alle Lande under et vist Tilsyn af Folkenes Forbund eller med en international Domstol som fast Appellinstans, foreligger der et helt nyt Udgangspunkt“. Og en saadan Appellinstans har vi nu, for den internationale Domstol er Appellinstans i alle Tilfælde af Retstvistigheder om disse nationale Mindretalsgarantier. Bladet skriver videre: „Det med Rette afvisende Standpunkt, man fra dansk Side har indtaget overfor en dansk-tysk Mindretalsgaranti ved dansk-tysk Traktat, gælder naturligvis ikke, hvis Spørgsmaalet rejses i den nye Form. Vi mener, at den danske Grundlov, den danske Lovgivning, vor hele demokratiske Samfundsbygning gør en særlig Beskyttelse for det tyske Mindretal i Danmark unødvendig; Undtagelses- eller Tvangsforanstaltninger overfor dette vil ikke kunne fremkomme i Danmark, og der er til Dato ikke fra tysk Side paapeget et eneste Punkt, hvor noget saadant er sket. I andre Lande ligger Forholdene imidlertid anderledes. Trods det principielle Tilsagn om Beskyttelse for det nationale Mindretal, der findes i den nye tyske Rigsforfatning, er der ingenlunde ydet de Danske Syd for Grænsen blot tilnærmelsesvis den Betyggelse, som Tyskerne Nord for Grænsen har. I andre Lande ligger Sagen endnu vanskeligere, og en almindelig, internationalt organiseret Mindretalsbeskyttelse er utvivlsomt paa krævet mange Steder og kan let formes saadan, at man fra dansk Side ikke kan have det mindste at indvende derimod“.

Der er endvidere et andet Spørgsmaal, som den højtærede Udenrigsminister end ikke har strejft, men har forbigaet i fuldkommen Tavshed, og som det dog forekommer mig, at den danske Rigsdag havde et rimeligt Krav paa at faa Oplysning om, naar den højtærede Minister vilde redegøre for den politiske Situation. Og det er Spørgsmaalet om Aalandsøerne. Der er Forholdet det, at Danmark nu har paataget sig Garantier ved at underskrive den nye Traktat om Mindretallets Retsbeskyttelse paa Aaland og paataget sig en Garanti med Hensyn til de militære Servitutter, som vi eventuelt kan blive nødt til at maatte hævde med Vaabenmagt. Hele dette Spørgsmaal har den højtærede Udenrigsminister overhovedet ikke omtalt i sin Tale.